

Uit de pastorie – week 11 2025

Wat achter ons ligt

Zondagmorgen stonden we in de Grote Kerk stil bij de zalving in Bethanië. In dat kleine voorstadsje van Jeruzalem worden de tegenstellingen al zo zichtbaar. Daar is een vrouw die de Heiland grenzeloos veel liefde wil bewijzen ('zij deed wat zij kon'), omringd door (vooral?) mannen die in geld denken en de Heiland niet op waarde weten te schatten. Zo is Hij voor de één een reuk van leven tot het leven, voor de ander een reuk van dood tot de dood.

Onder de vele aspecten aan deze geschiedenis is ook de uitspraak van de Heere Jezus over de armen. Dat heb ik nu laten liggen, maar niet omdat het onbelangrijk zou zijn. In de eerste plaats zit in Jezus' woorden over de armen ('die hebt u altijd bij u, maar Mij hebt u niet altijd') een vermaning om op de unieke betekenis van Jezus Zelf te letten: laat het kostbare moment niet voorbijgaan om Mij te eren! Je kunt zelfs zo met de armen en de andere noden van de wereld bezig zijn, dat je Hem voorbijloopt. Omgekeerd kun je zo met Jezus bezig zijn, dat je de noden van je naaste niet meer ziet of die zelfs onbelangrijk vindt. De Heere is er maar al te duidelijk over dat wij een roeping voor het arme en het kwetsbare hebben, in Zijn Naam. Wie een arme schendt, schendt diens Maker, lezen we in Spreuken. De liefde tot Christus en de liefde tot onze naaste horen volop bij elkaar.

's Avonds hield ik dezelfde preek in Veenendaal. Toen ik voor de dienst aan de kerkenraad vroeg waar 's morgens over gepreekt was, zeiden ze: de zalving in Bethanië. En, zeiden ze erbij, dat was al de tweede keer want vorige week werd er ook al over gepreekt. Dit zou dus de derde keer achter elkaar worden. Even zag ik het spookbeeld voor me van kerkgangers die onder de preek in slaap vielen met een soort houding van 'dat weten we allemaal al'. Een andere preek had ik niet bij me. Het gebed voor de Schriftlezing kreeg voor mijzelf daardoor een nog dieper karakter: we bidden dan om de opening van het Woord en de verlichting door de Heilige Geest. Nu baden we ook om de opening van het Woord waarvan we zouden denken dat we alles al weten. Wat kan Hij het oude ineens nieuw maken, het bekende verrassend! Bovendien is de Schrift zo onuitputtelijk, dat Hij er ook in een derde preek de gemeente nog weer mee kan voeden en verrassen. Met hoeveel verwachting mogen we elke keer naar de kerk gaan!

Wat voor ons ligt

Zondagavond is in de leerdienst het 7^e gebod aan de orde. Waar het gebod in feite alleen verbiedt om het huwelijk van anderen of van jezelf in gevaar te brengen en open te breken, laat de catechismus zien dat er een wereld van Bijbels gedachtengoed over het huwelijk, seksualiteit en relaties achter zit. Alles wat de kiem kan leggen voor een latere

breuk, wordt door de Heere zonde genoemd. Omgekeerd kunnen we ook zeggen dat de Heere met dit gebod aanstuurt op en aanspoort tot een heilig, rein en trouw leven als het gaat om ons lichaam, onze (seksuele) relaties en huwelijken. Maar ook bij dit gebod komt veel pijn boven. Ook binnen de christelijke gemeente zijn huwelijken stukgelopen of -gemaakt. Het is gevaarlijk om daar in algemeenheden over te spreken, zoals helaas wel vaak gebeurt. Pastoraat en prediking rond huwelijk en echtscheiding is maatwerk en daarom niet eenvoudig. Ook voor de komende leerdienst is veel gebed om wijsheid en waarheid nodig.

In de morgendienst gaat na lange tijd ds. Belder uit Harskamp weer in ons midden voor. Zelf hoop ik in Elst (Utr.) voor te gaan.

Ten slotte

Van mijn vrouw en mij een hartelijke groet uit de pastorie aan u en jullie allen.

Uw A.J.M.